

Dosarul nr. 2ra-160/19

Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Central (jud: V. Suruceanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Lilicu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Lilicu împotriva lui Ion Lilicu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei or. Hîncești cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Tatiana Lilicu și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătoria Hîncești, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 21 decembrie 2017 reclamanta Tatiana Lilicu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ion Lilicu, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei or. Hîncești cu privire la decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin hotărârea din 16 ianuarie 2010 a Judecătoria Călărași, a fost desfăcută căsătoria încheiată între ea și Ion Lilicu și a fost stabilit domiciliul copilului minor xxxxx cu mama.

A susținut că, în timpul căsătoriei pârâtul permanent se comporta amoral manifestând infidelitate, provoca permanent ceartă, o bătea în față copilului, consuma permanent băuturi alcoolice, făcea dezordine și dezmaț în casă.

A specificat că, după divorț și până în prezent, pârâtul locuiește în satul Voinescu, rl. Hîncești. Pârâtul nu și-a văzut copilul de când a părăsit familia și nici nu a manifestat careva interes și afecțiune față de el. De altfel, copilul suferă din cauza insuficienței de mijloace materiale și financiare, or veniturile sale sunt insuficiente și

nu-i poate asigura în măsura necesară creștea și dezvoltarea acestuia. Mai mult ca atât, copilul nici nu știe cine este tatăl său.

A afirmat că, prin hotărârea din 25 mai 2016 a Judecătorei Călărași, a fost încasat din contul pârâtului plata pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de 1000 de lei, începând cu data de 12 ianuarie 2016 și până la atingerea de către copil a majoratului, însă sub diferite pretexte, pârâtul se eschivează de la plata pensiei respective. Potrivit confirmării executorului judecătoresc din 31 mai 2016, pârâtul nu a făcut nici o achitare la plata pensiei de întreținere și nici nu s-a prezentat la executorul judecătoresc. La moment restanța la plata de întreținere este pentru 23 de luni în sumă de 23000 de lei.

A solicitat decăderea din drepturile părintești a pârâtului Ion Lilicu față de copilul minor xxxxx, născut la data de xxxxx și încasarea din contul acestuia în beneficiul său a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central, acțiunea depusă de Tatiana Lilicu, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Tatiana Lilicu și a fost menținută hotărârea din 21 mai 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Central.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, în lipsa de probe concludente și pertinente, care ar demonstra fără echivoc faptul că Ion Lilicu se eschivează cu rea-voință de la executarea obligațiilor părintești, nu este nici un temei legal de a dispune decăderea intimatului din drepturile părintești. Or, din probele prezentate de către Tatiana Lilicu, nu-și găsesc aplicabilitate temeiurile de decădere din drepturile părintești prevăzute la art. 67 Codul familie.

Totodată, ținând cont de interesul superior al copilului și anume, că copilul separat de un părinte sau de ambii părinți, care locuiește în Republica Moldova sau în orice altă țară, are dreptul să întrețină relații personale și contacte directe regulate cu cei doi părinți ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a considerat că Ion Lilicu nu poate fi decăzut din drepturile părintești, deoarece lipsirea lui de drepturile părintești, în lipsa de motive temeinic justificate constituie o încălcarea a art. 8 CEDO care garantează dreptul la respectarea vieții private și familie.

La data de 26 noiembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Tatiana Lilicu a declarat recurs împotriva deciziei din 03 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, pronunțând o nouă hotărâre de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că intimatul a făcut o singură achitare la plata pensiei de întreținere în mărime de 3163 de lei, doar după ce a fost adus forțat în fața executorului judecătoresc, în temeiul încheierii nr. 2a-14/2018, iar de atunci, deși a fost citat repetat pentru executarea documentului executoriu, nu s-a prezentat la executorul judecătoresc, ignorând cerințele acestuia, fapt care denotă eschivarea lui completă de la executarea hotărârii hotărârea din 25 mai 2016 a Judecătorei Călărași.

A afirmat că, la data de 26 noiembrie 2018, restanța intimatului la plata pensiei de

întreținere pentru copilul minor este de 30837 de lei.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 03 octombrie 2018, iar recurentul a declarat recurs la data de 26 noiembrie 2018.

Astfel, recursul, declarat la data de 26 noiembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Tatiana Lilicu nu se încadrează

în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Tatiana Lilicu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Lilicu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Tatiana Lilicu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru